вересень 2000 р.
September 2000

ПРОМІНЬ
Promin

40

ліття
years

СОЮЗ
УКРАЇНОК
КАНАДИ

RECEIVED
SEP 26 2000

ПРОМІНЬ

РІК XXXX ВЕРЕСЕНЬ Ч. 8

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,

Головний Редактор - Орися Сушко

Редактор, Оксана Сушко

Редакційа Колегія:

Соня Бейзик

Добр. Катерина Бублик

Галя Липка

Галина Мельник-Марко

Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00

Передплата до інших країн - US $25.00

Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN

Box 57268

Jackson Station

Hamilton, Ontario, Canada

L8P 4X1

Fax: 905-524-5362

e-mail -promin@primus.ca

PROMIN

published monthly by

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

VOL. XXXX SEPTEMBER No. 8

Editor-in-Chief - Orysia Sushko

Editor - Oksana Sushko

telephone 905-572-9626

Editorial Committee:

Sonja Bejzyk

Dobr. Kateryna Bublyk

Halia Lypka

Halyna Melnyk-Marko

Promin Convener - Helen Scherbluk

telephone 416-233-0724

Administrator - Oksana Sushko

E-mail c/o promin@primus.ca

Subscription in Canada - $20.00

Other Countries - US $25.00

Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail

Registration No. 1925

International Standard Serial number

ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко

Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна .... Editorial

2 Привітання .... Greetings

3 Жіночі Постатті .... Women of Influence

4 Духовність .... Spirituality

6 Життя і Культура .... Life and Culture

9 Навкола Світу .... Around the World

11 Вісті з Централі .... News from the National Office

12 40-ліття Променя .... 40th Anniversary of Promin

14 Нашим Дітям .... For Our Children

15 Приятель Дітей .... Children's Companion

16 Український Музей Канади СУК .... Ukrainian Museum of Canada UWAC

17 Громадська Хроніка .... Community Events

31 Квіти Незабутнім .... In Memoriam

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada

National Office : 202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6

Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882

Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.

Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **ПРОМЕНЯ** подано з ліва

Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

Слава Ісусу Христу!
Літо 2000-го року принесло багато приємних і зворушливих спогадів для Союзу Українок Канади і нашої Української Православної Церкви в Канаді.

Цьогож літа відбулася успішна Конференція Союзу Українок Канади у Вінніпезі на передодні Собору 2000. Конференція відбулася на високому рівні з добре продуманою і приготовленою програмою, що дало членкам багато позитивних ідей, які можна буде скористати у праці по відділах. Конференція також дала членкам змогу, в дружній атмосфері, відновити свої попередні знайомства та виробити нові. Важлива точка конференції було радісне і величаве відзначення 40-ліття Променя на якому вшановано попередніх і сучасних редакторів. Сердечно дякую всім учасникам за позитивні і заохочуючі вислови відносно нашої праці. Редакційна Колегія, Оксана і я дуже приємно вражені Вашим ласкавим і привітним відношенням. Це все дає нам всім наснагу до дальшої праці.

Після конференції більшість членок взяли уяасть в Соборі 2000, який відбувся на дуже високому духовному рівні в присутності надзвичайно багото наших вірних. Це ж був виїмкоквий історичний Собор з огляду на те що урочисто закінчився величавим бенкетом і концертом призначені на офіційне святкування 2000 років від народження Спасителя нашого, Ісуса Христа. Святкування відбулося в присутності поверх 600 наших вірних, які залишили Собор наповнені радістю і відновленою духовістю.

Після таких діяльних і успішнх подій ми напевно готові з великим ентузіазмом і охотою продовжувати нашу церквоно-громадську працю. Бажаю всім всього найкращого!

Орися Сушко

The month of September is filled with nostalgia and new beginnings. The end of summer's sunshine and holiday mood, and the onset of another academic year. Autumn is also the point in the cycle of seasons during which nature enters its resting period. Leaves mature into wondrous vibrant colours, blossoms retreat into the earth to rejuvenate for their next season of bloom. This process is an amazing microcosm of the cosmic life cycle itself -- birth (germination), life (blooming), and death (decay). Nature's ability to regenerate and live on season after season can also be looked upon as a mirror reflection of the life of the human soul. Our lives are not a journey to a static destination, but on ongoing process of creation and growing, a constant nurturing of the soul. Our life's work is in fact the continuous blossoming of our spirit, our ever increasing desire to align ourselves with our Creator. Acknowledged or not, we are all on a path towards the imminent discovery of our Source, which lies within the core of each of us. As we walk this path, the elevation of our individual consciousness through prayer and meditation, charity and community activity, can simultaneously raise our collective consciousness as children of the family of God. Once we are able to each view ourselves and each other as unique and vital members of a complex spiritual unity, our achievements and contributions to this world can increase a thousand-fold. One or even a hundred of us cannot end world hunger or senseless war, but should the entire world unite their energies toward such a cause, imagine the possibilities! The Lord has bestowed upon each of us very special gifts that we may contribute as individuals to the betterment of all His children. And as we encounter everywhere in scripture and spiritual teachings, the root of all is Love. We must begin by accepting our responsibility as members of His family, an extension of His divine love, and carry this in our hearts wherever we are and whatever we do. What a joyous adventure life is when we live it in the glory of His holy and loving name.

Oksana

Ювілейні Привітання

Розглядаючи пережиті роки нашого журналу Промінь, мусимо дати слово признання інціяторам що передбачили потребу на такий журнал.

Щира подяка і признання бувшій редакторці, Наталі Когуській, за її тридцять літний вклад редакторської праці журналу Промінь на користь нашої організації та української спільноти. Також бувші редакторці Олені Гринь і Марусі Тарновецькій-Зурек, англомовній редакторці і адміністраторці.

Наш Промінь сьогодні показує великий успіх а це тому що теперішний редактор, Орися Сушко, і її помічники, показують в кожнім числі позитивний вигляд і добірний зміст. Нехай Всевишний Господь винагородить Вас добрим здоров'ям і сили продовжувати вашу дуже корисну працю на майбутнє.

Складаю щиру подяку всім членкам та адміністраторам котрі чим небудь причинилися в підготовці та проведенні ювілею Промінь.

As past national president of the Ukrainian Women's Association of Canada, I take this opportunity to send sincere gratitude and acknowledgement to the first editor, Natalia Kohuska, for her dedicated input as editor of Promin for thirty years. Sincere thanks is also due to Olena Hryn, past editor and Marusia Tarnowetska-Zuryk, past English language editor and administrator.

Many members continue to comment on the new format and the very attractive cover designs, layouts and the excellent editorial coverage in both Ukrainian and English. Congratulations on these improvements are extended to our current editor-in-chief, Orysia Sushko, and her staff. Our subscribers have a long tradition of support for our journal and believe that Ukrainian culture and our rich heritage make a positive contribution to life in Canada.

Looking back on 40 years of a successful Promin, let us be grateful for our achievements in this most important work, and continue to strengthen our future.

Mary Woroniuk-Budzak
Past National President 1989-93, Saskatoon SK

Шановна Редакція Промінь!

Вітаю редакцію Променя з нагоди 40-ліття журналу. Нехай Всевишний на далі подає Вам силу продовжувати Вашу дуже корисну працю на майбутнє.

З глибкою пошаною,
Манітобська Пров. Екзекутива СУК

Ольга Ковальчук, Голова
Марія Коваленко, Корис. Секретарка

Жіночі Постаті
Women of Influence

ГАЛЯ ЩЕРБЛЮК

Галя Щерблюк народилась і виростала в місті Саскатуні в Саскачевані в сім'ї Петра Васильціва і Варвари (з дому Корпан). В Саскатуні Галя закінчила середню школу і „Бизнес Коледж". Від молодих літ, вона була активною членкою С.У.М.К., співала в світськім і церковнім хорах та брала участь в різних імпрезах для молоді. Вона продовжувала цю активність коли переїхала на сталий побут до Торонта в 1947 році.

Пані Галя була активною членкою громади при катедрі Св. Володимира. Одружилась з Олександром Щерблюком в 1955 році. В родині Щерблюків є два сини і 4 внуки. Син Тома закінчив інжинерію і також одержав Masters of Business Administration а син Ясон має звання Bachelor of Business and Finance. Вони були провідними членами СУМК.

Пані Галя з чоловіком включились в організаційну працю при Соборі Св. Димитрія в Етобіко де вони багато старань вложили для розвитку цієї громади.

Вона була активною і діяльною головою Союзу Українок Канади, відділу Софії Русової повних 8 років. Свого часу займала інші позиції у відділі, як кореспонденційна і рекордова секретарка і деякі референтури.

В жовтні 1992 року на 50-тому Провінційному Зїзді С.У.С. в Ошаві, Онтаріо, Галя Щерблюк була вибрана на голову Східньої Екзекутиви Союзу Українок Канади. В 1994-тому році, Пані Щерблюк була перевибрана на другу дво-річну каденцію. Отож очолювала Східню Екзекутиву СУК чотири роки.

Через довгі роки була вчителькою в Недільній Школі і членкою Дорадчої Ради С.У.М.К. при громаді і при Східній Екзекутиві Союзу Українок Канади.

Вона любується мистецтвом і надзвичайно уміло приготовляє мистецькі вистави і назагал, завжди готова допомогти в будь-якій ділянці праці, ще й заохочує інших до наслідування. В цей час відповідає за виставку, що розложена у відпочинковій залі при громаді.

Через певний час Пані Галя була керівником і очолювала культурно-танцювальний гурток „Веселка" - була секретаркою, доглядала гардеробу й допомагала приготовляти танцювальні строї.

Пані Галя Щерблюк бере активну участь в Комітеті Українок Канади Відділ в Торонто, Провінційній Жіночій Раді, та працює добровільно у загально Канадських організаціях. Декілька разів була головою З'їздового Комітету у підготовці до Провінційних Зїздів, включно із крайовим з'їздом С.У.С. у Торонті 1995 року. В цей час є діяльною рефереткою журналу Промінь при Централі Союзу Українок Канади і також очолює Комітет Персоналу.

Як членка Музейного Комітету Онтарійської Філії Українського Музею Канади, Союзу Українок Канади пані Галя виконує обов'язок україномовної секретарки.

На вияв пошани за довголітню діяльну добровільну працю в українському і загально канадському суспільстві, Пані Галя була двічі відзначена Онтарійським урядом Горожанства - номінована Комітетом Українок Канади за 10 років праці і також Східньою Екзекутивою СУС за 15 років. В додатку пані Галя була вшанована грамотою "Award of Excellence" від Централі Союзу Українців Самостійників.

Потрібно підкреслити що кожний обов'язок який Галя Щерблюк бере на себе, вона виконує совісно і досконало не жалуючи часу ні труду. Вона підходить до всіх своїх обов'язків позитивно із великим, ентузіазмом.

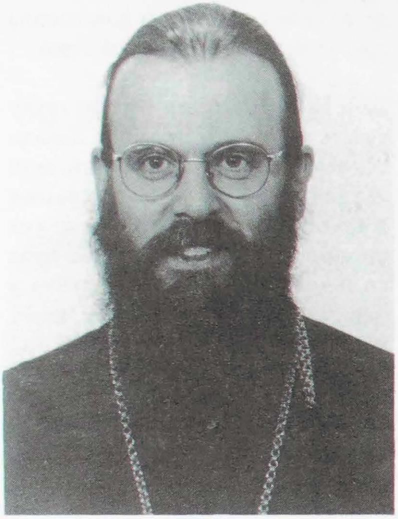

Rev. Bohdan Hladio

IN THE HOSPITAL
Part II
(continued from May 2000 issue)

What would happen to me if I were confined to a hospital or nursing home bed for months or years? What kind of life would I lead if I couldn't read, walk, feed myself or take a few steps to the washroom? Could I handle such a burden? How would my family and friends react?

We live in a world which is characterized by change, by scientific advancement, by discoveries which seem to be extending our lives. While the human lifespan has not increased - people in the past lived to 100 or 110 years of age - the lifespan of the general population has increased. In other words, people don't live longer, but more people have longer lives. We tend to think of long life as a good thing (why else would we sing "Mnohaya Lita" - Many years?), but this longer life brings with it its own problem, age related illness.

More and more of our elderly (and sometimes not so elderly) parishioners and community members are finding themselves in hospitals, nursing homes and confined in their own homes because of these age related illnesses. Some of these illnesses, such as Alzheimer's disease, affect our mental ability to function, and others affect our physical being. One thing is certain: as individual people age they have a greater chance of being incapacitated for greater or lesser periods of time by various ills.

Many people in our society do not believe in God or eternal life, and see this mortal life as an end in itself. They see no reason to continue to live if they are incapacitated, suffering, not "useful" to society. These are people for whom euthanasia or assisted suicide is a good, a desirable thing - after all, if there is no God, no sin and no eternity then every choice, even the choice to end a life, is simply a personal choice, with no ultimate meaning. This is not what Christians believe. How does one approach physical incapacitation from a Christian perspective? Is there anything I can do to make my time spent in hospital, or years in a nursing home bed more tolerable? Is it possible to sanctify my suffering, to make it holy, a sacrifice to God?

The answer of the Church to the questions posed by sickness and suffering is unequivocal. Yes, it is possible that my suffering can be a good thing. Yes, it is possible to be "useful" while lying for months or years in a hospital bed. Yes, my sickness and suffering can be a "sweet, spiritual fragrance", a worthy sacrifice upon God's "holy, heavenly and ideal altar" in heaven. The ways this can happen are myriad, as individual as each one of us, but one technique which is accessible to all of us is found in our Orthodox Christian tradition of prayer. Specifically, the practice of the "Jesus Prayer", a short, "arrow" prayer, can be a valuable strategy in dealing with age, sickness and incapacitation.

What is the Jesus prayer? "Lord, Jesus Christ, Son of God, have mercy on me, the sinner". This is the prayer par excellence of the Church. The basis is the prayer heard so often in the New Testament - "Jesus, Son of David, have mercy on me". The basic skeleton of this prayer, "Lord, have mercy", is one of the foundations of our Liturgical prayer. The Jesus prayer, said slowly and meditatively, is the foundation of the monastic rule of prayer. Its value for those who are incapacitated, for those who can't pick up a prayer book or whose eyes are no longer capable of reading, is obvious. It is short, easily remembered, can be recited either aloud or internally, and is absolutely within the tradition of the Church. It contains elements of meditation, which brings its own physical as well as spiritual benefits, it can be adapted to specific needs, and insofar as we believe that prayer is "useful" (and in fact the very foundation of our life in Christ) it can bring great benefit both to the individual and to the community.

Generally the Jesus Prayer is said in a quiet place, slowly, concentrating our attention upon the words. During the

first part of the prayer, "Lord, Jesus Christ, Son of God" we consider the person of Christ, we call upon or "invite" Christ to be with us. During the second part of the prayer, "have mercy on me, the sinner", we consider our own sinfulness, our incompleteness, our need for God's love and mercy. St. Paul tells us that we should "pray without ceasing". This simple prayer is what we use whenever we are not reciting or listening to "formal" or "liturgical" prayers, so that we might fulfill the commandment of the apostle. The experience of the saints is that whenever we exclude ourselves from God's presence, whenever we "turn our back" on God, we are in hell - whether alive or dead. Whenever we are in God's presence, no matter what our physical circumstances, we are in heaven, everything is bearable, there is no despair, no anger, no sorrow. The Jesus Prayer is valuable to everyone for these very reasons, and especially to those who are bereft of the worldly comforts of health, mobility, and normal human interaction.

Besides praying for ourselves, it is also possible to pray for others using this prayer. All we need do is substitute the name or names of those for whom we wish to pray. "Lord, Jesus Christ, Son of God, have mercy on Your servant .....". Our incapacitated family and church members can intercede for all of us in this way. We are given many examples from among the saints of those who, while not being able to attend services, or to "do anything useful" for the community in the worldly sense of these words, were spiritual lights and pillars, who enlightened and supported the faithful around them. There is no reason that any of us who find ourselves in similar circumstances cannot be and do the same.

As our Ukrainian saying goes, "What Johnny (the boy) doesn't learn John (the man) won't know". The practice of the Jesus Prayer should not wait until there is literally nothing else we can do. All Orthodox Christians should be practicing this prayer under the direction of a spiritual father or mother as soon as they are able. We generally will have a prayer rope (*chotky* in Ukrainian) with 33, 50 or 100 knots, and once or twice a day will sit alone, quietly, and recite the prayer the prescribed number of times. During the day we are free to repeat the prayer as we are working, sitting in a traffic jam, waiting for a bus, etc. This "rule of prayer" prepares us for the possibility of deeper prayer and intercession, should we be afflicted (or blessed?) with one of the age related illnesses which are affecting more and more of us.

Anyone who has had to deal with a close friend or family member spending an extended period of time in a hospital or nursing home, not to mention anyone who has experienced this themselves, can attest to the fact that there is literally no way to physically "bring the Church with you". The priest can visit only occasionally, and never for long, the faithful try to visit, but again, these are usually not daily, or even weekly visits, and even the family in a best-case scenario might be present only a few hours a day. The vast majority of the time our parents, grand-parents, brothers and sisters are surrounded by non-Orthodox strangers, who are able to give them good and loving physical care, but are generally incapable of caring for their spiritual needs. The practice of the Jesus Prayer gives us a way to truly "bring the Church with us", even should we be in such a state that we cannot talk, but only think. We can, then, by practicing this beneficial discipline, turn what would otherwise be a time of sickness and despair into a truly God-pleasing sacrifice, a time of drawing nearer to God, and a period of true, prayerful, priestly service for ourselves, our families, our parishes, and the whole world.

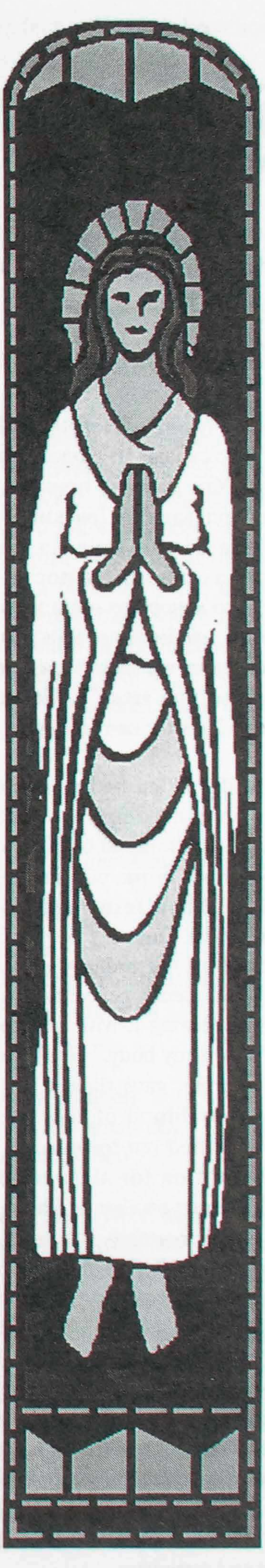

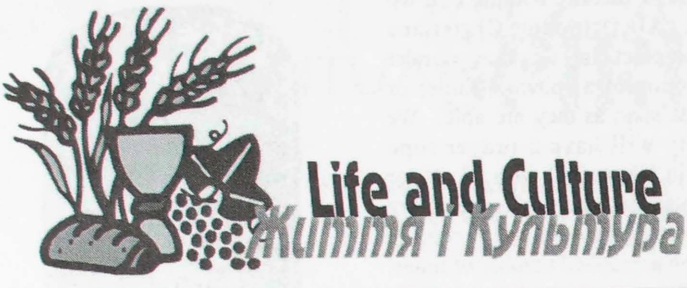

ХЛІБ - ЖИТТЯ

Ми часто чуємо повторення з Біблії те що Ісус сказав до людей...„я хліб життя. Хто до мене приходить не буде голодувати". При кінці свого буття на землі, Ісус на Тайній Вечері з своїми Апостолами засівши до вечері, взявши хліб. Він поламав і дав їм його, кажучи...„Це тіло моє, що за вас ламається чиніть це на спомин про мене". Це неначе завіщення Христос нам лишив.

Bread is life. Often we hear or we read in the Bible that Jesus said unto his people, "I am the bread of life and who so ever comes to me will never know hunger." When Jesus had his Last Supper on the Thursday before Easter, he picked up the unleavened bread, broke it into pieces, gave thanks to God and while sharing it with his Apostles said, "This is my body." Then He took a cup of wine, gave thanks and said, "This is my blood of the covenant which is poured out for many." Then He passed it on for all to drink and said, "Love one another as I have loved you." Bread, therefore, is considered to be holy by the Ukrainian people and is used in Christ's memory for numerous rituals within our culture and religion. Never would a piece of bread fall onto the floor without someone picking it up and kissing it. Never would bread be discarded and thrown into the garbage. Instead, it would be given to birds and animals, all of which are God's creations. Bread is always treated with respect and reverence.

Отже в нас, в нашій традиції, хліб є святий.

Ніколи не кажемо на хліб, що він поганий. Поганого хліба нема. Можна сказати, мені хліб невдався або гливкий, сировий, або перепечений. Це наша традиція й так треба говорити дітям.

В нас є ріжні хліби. В сам перед пічну з булки Артус. Артус пече одна жінка, та сама що пече проскурки, з того самого тіста. Артус, велика кругла булка, посвячує священик в церкві на Великдень, а в провідну неділю, священик ділить на кусочки і люди розбирають. Це є в пам'ять Воскресіння Христового.

The Artos is a round bun made from the same dough as "prosphorus". It is blessed at Easter and symbolizes the Resurrection of Jesus Christ who is the bread of Life Eternal descended from heaven and nourishes us with food of His divine mercies. On St. Thomas's Sunday, a week after Easter, a prayer is recited over the Artos as it is broken into small pieces to be shared with the faithful.

Далі, на Великдень маємо паску. Тут вже інші вироби. Кожна Господиння хоче зробити гарну паску. This truly is a talent and a work of art. На пасці треба виробляти кучері, хрести, шишки, косичку, бо це вже символізує веселість Воскресіння Христа і воскресіння природи весни. До свята Вознесення, 40 день після Великодня, на Проводи на Панахиди кладемо три пасочки на знак Тройці. Другими разами три колачі на Панахиду, бо ми віримо в Тройцю: Бог Отець, Бог Син, і Бог Дух Святий.

Up to Ascension Day, 40 days after Easter, we use three "Pasky" instead of "kolachi" during graveside services and "panachydy".

В нашій традиції колачі є найбільше вживані, бо все є потреба когось привітати колачем на рушнику, чи то Владику чи то людей що поселилися в новій хаті або гостей з України. Який це зворушливий момент. Передано нам віками цю традицію як спадщину від наших предків. Можна подумату яка сильна наша традиція. Різдво, Святий Вечір, три колачі, на столі, що означає тройцю й кладемо свічку в калачах, світло Христове. Ця традиція єднає всю родину.

Of all the breads, the Kolach is used the most in Ukrainian rituals. Year round it is used for greeting special guests such as the Bishop or welcoming people into their new home as part of the "house warming celebration". We greet guests from Ukraine and dignitaries with kolachi and salt. As part of the wedding ritual, a kolach is used by parents as they bless their children on their way to church. On the wedding table, in certain parts of Ukraine, two kolachi are placed because they symbolize the happy couple, the bride and the groom. The kolach is round and represents a never ending circle of love and faithfulness. Since there is no beginning and no end within the kolach it is symbolic of unbroken wedding vows for an everlasting life together.

Kolachi are also used during solemn ceremonies such as funerals and Holy Christmas Eve Supper. At a panachyda and funeral, three kolachi represent

our beliefs in the Holy Trinity; the Father, the Son, and the Holy Spirit who live in all of us.

Kolachi are placed on the altar in church, along with a basket of fruit and a bowl of "kolovo", which are blessed as part of the funeral rite. Like bread, kolovo is made from wheat. Grains of wheat are dried in the oven, then cooked, and prepared with honey. This wheat dish is the first food item to be served at a memorial dinner. Kolovo comes from the work *kolo*, meaning circle and unity. During a funeral the living and the dead are united within this circle of everlasting life and a prayer is spoken, saying, "Let us unite. Let there be no grudges. Let us pray for the forgiveness of the reposed."

When we see wheat, it also reminds us of our roots and that our ancestors were agrarians, "Sons of the Soil". Just think of Ukrainian Christmas Eve Supper, and how deeply rooted our tradition really is and how our agrarian ties are acknowledged. The table centre has three kolachi and the first dish served is wheat, poppy seeds and honey *(kutia)*. In the corner we have a sheaf of wheat *(diduch)*, which is tightly bound by an embroidered *rushnyk*, uniting the deceased and living members of the family on Holy Night. Ukrainians have always been grateful to God for the bountiful foods which derive from mother earth.

Треба сказати кілька слів про коровай, Весільний обряд. Як коровай вже спечеться тоді ми його прибираєм. Вироби з тіста виробляємо голуби, кучері, шишки, які є припечені на перед. Всього мало бути по парі. Є короваї що мають місяць, сонце і зірки. Преберають їх калиною, квіточками і барвінком. Це все були добрі побажання і має забезпечити щасливе життя молодим.

The table centre at a Ukrainian wedding is a large, round, braided, highly adorned bread called the *korovai*. The adornments include items such as doves, curls or spirals, and could have the moon, stars or the sun on it. Once baked, the *korovai* is decorated with fresh *kalyna*, *barvinok* (periwinkle) and small flowers. All of this symbolizes good fortune for the newlyweds.

They are to love each other like the doves and always be together as a pair. And whenever they sit together, you should hear them cooing to one another like birds of love.

As you can see, bread and wheat are very important to Ukrainian people and hold much respect and bear great symbolism within the religion and the culture. Bread, "the staff of life", is highly regarded and revered amongst Ukrainians.

Anna Zwozdesky
Cultural Convener
Edmonton, Alberta

COFFEE DOVES

Anna Zwozdesky

1 cup hot water
1/2 cup milk
1 tsp sugar
2 tbsp traditional active dry yeast
5 eggs
5 yolks
1/2 cup sugar
3 tsp grated orange peel or lemon
1/2 cup melted butter
1 tsp salt
1/4 cup butter (for extra kneading)
6 1/2 cups flour

Soak yeast in first three ingredients. When yeast is foamy and bubbling, and 1 1/2 cups of flour to make a sponge. Beat well and let rise about 25 minutes. In the meantime, beat eggs and yolks until thick adding sugar, 1/2 cup butter, salt and 3 teaspoons grated orange peel. Add egg mixture to risen sponge dough. Beat well and add 5 cups flour (may need more after kneading). Knead until smooth. Add 1/4 cup butter and knead well. Let rise in bowl covered with tea towel and plastic. When dough has doubled, cut pieces and roll a long rope. Cut into 6 inch lengths. Make knots (doves) and place in a buttered round tin. Place knots, formed like doves, all around in the pan and 3 in the middle. Let rise until double. Bake at 325 deg for 35 minutes. When cool, glaze with icing. Coffee time!

KOLACH

(Round braided Christmas bread)

1 envelope yeast
1 tsp sugar
1/3 cup water (about 110 deg)
2 eggs and 1 egg yolk
1 tsp salt
2 tbsp sugar
2 tbsp vegetable oil
1/2 cup lukewarm water
4 cups flour, sifted

Sprinkle yeast over warm water; set aside. In a large bowl, combine eggs, salt, sugar, oil and lukewarm water. Mix in the flour and knead until smooth, about 10 minutes. Place in a warm, greased bowl, turning to coat the dough; cover loosely with plastic or a towel and let rise until double in bulk (about 1 to 1 1/2 hours). Turn out the dough on a floured surface, flatten lightly, cover and rest for 15 minutes.

To shape the kolach, divide the dough into five equal pieces. Roll each piece into a 25-30 inch strip, then entwine two strips, and braid the other three strips, starting in the centre and working out to each end. Place the braid in a greased round pan (9 - 10 inches) and join into a circle. Wrap the remaining entwined strip around the braid. Place a small greased can in the centre. Cover and let rise.

Brush with beaten egg diluted with 2 tbsp water. Bake at 325 - 350 deg for 45 - 50 minutes. Turn out of pan and cool on wire rack.

NOTE: The above recipe produces one kolach. For a centrepiece of three loaves, triple the recipe but double the yeast only. Or, you may want to bake a kolach to serve with the Christmas Eve supper, and bake the centerpiece from frozen bread dough (1 lb of dough for each kolach).

KOLACH

(Bread machine recipe)

Measure the following ingredients in the order given into bread machine baking pan. Select sweet bread setting.

1 cup lukewarm water
2 eggs, well beaten
2 tbsp powdered milk
1 tbsp honey
1 tbsp sugar
1 1/2 tsp salt
3 1/2 cups flour
1 1/4 tsp yeast

When the bread machine has completed the second mixing, remove from bread pan and shape.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _______ New Subscription ________ Renewed Subscription ______

Name ____________________

Address ____________________

City ____________ Province ____________ Country ____________ Postal Code ______

If GIFT indicate from whom ____________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ __________ for _________ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card $150.00
1/4 page $250.00
1/3 page (outer column) $375.00
1/2 page $500.00
full page $900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

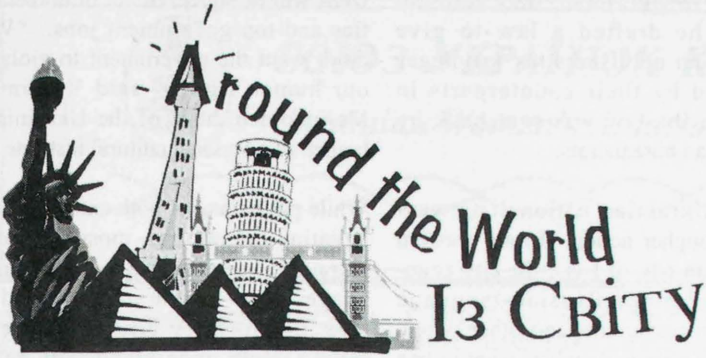

Ukraine looking to Canada in fight to protect culture

Geoffrey York, in Kiev
from the Globe and Mail,
July 3, 2000

Despite Independence, Russian Still Language of Choice

Ask for a Ukrainian book from a bookseller in the streets of Ukraine's capital and you likely will be met with blank incomprehension. "We used to sell them," mused Alexander Duboviy, who runs a bookstall on a downtown street. "Probably they're not being published any more." He hunts through his shelves and finally finds two or three Ukrainian books, including a copy of the Ukrainian criminal code, but nothing else. The book kiosks of Kiev today are almost identical to those of Moscow; plenty of cheap detective novels, thrillers, glossy magazines and textbooks -- almost all in Russian. Mr. Duboviy is an ethnic Ukrainian, like 78 per cent of the population here, yet he shrugs at the fate of his language. "It's likely to die out," he predicted. "I've been speaking Russian all my life. We were all born in the Soviet Union. I understand that Ukrainian is the language of my ancestors, but...*c'est la vie*."

Almost a decade after Ukraine's independence from Soviet rule, Russia's language and culture still dominate this country of 50 million people. With the exception of some western regions, Russian is still the language of choice for ordinary Ukrainians in their daily lives. In desperation, Ukraine is now looking to Canada -- including its system of Canadian-content rules on radio and television -- as a possible remedy for its ailing national culture.

For years the government has striven to promote the Ukrainian language. Most schools now teach in Ukrainian and most politicians and military commanders have switched to Ukrainian (often struggling with the vocabulary of what is still an unfamiliar language to many of them). Yet these formal efforts have failed to entrench the language in its own homeland. The latest evidence suggests that the Russian language is actually strengthening its grip on the country, even among the youngest generation. One recent survey found that Russian is the preferred language of 57 per cent of all Ukrainians between the ages of 15 and 19 -- a higher percentage than among any older group. Russian also has become the dominant language of the Ukrainian media: The most popular television shows come from Moscow. Dozens of Russian radio stations command the airwaves. The top films and pop music stars are Russian. The vast majority of books and magazines are Russian, bolstered by Russian tax laws that allow Russian publishers to enjoy much lower costs than Ukrainian publishers. About 70 per cent of court proceedings are in Russian. Even in the Ukrainian parliament, 20 to 30 per cent of speeches are in Russian. Nobody bothers to translate them into Ukrainian. It is assumed that everyone understands Russian.

"The wave of Russian culture has stormed us," complained Ivan Drach, a famed Ukrainian poet and nationalist leader who became the head of Ukraine's state communications agency this year. "We've found ourselves overwhelmed with the Russian language. We are more inundated with Russian culture and language today than even in Soviet times. The Russian mentality is dominating our media. They all give the Russian viewpoint on the Chechnya war, for example, even though Ukraine has a different viewpoint on the war."

Mr. Drach, a founder of the Rukh nationalist movement, gestures angrily at the street outside his window. "If you go to any bookseller and find even a single Ukrainian book, it's a stroke of luck," he says. "At our music halls, only one of every 15 performers is Ukrainian. There are even Ukrainian-language schools where the teachers switch to Russian to speak to the children in the recesses and coffee breaks."

Despite the dominance of Russian, the Ukrainian language remains alive in homes across the country, especially in villages and smaller towns. It is the first language of about 50 per cent of Ukrainians, surveys say. But analysts say Russian has the "psychological majority" here, being the main language of business and the workplace. "The Ukrainian language is more threatened today than it was five years ago," said Serhiy Holovaty, a member of the Ukrainian parliament. "The use

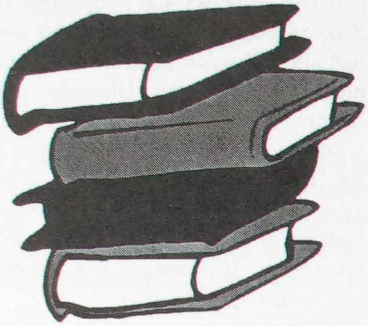

of Ukrainian has fallen since the early years of independence. It is becoming a minority language. When you go to kindergartens or colleges, you hear only Russian. When I fly on Ukrainian Airlines, they address me only in Russian. When I cross the border to enter Ukraine, they speak to me only in Russian. I am offended by this."

The government, led by Mr. Drach, is searching for new measures to fight the flood of Russian. He sees Canada as a possible inspiration. Both countries are battling to protect their culture from a tidal wave of foreign influences flowing across the border from a powerful neighbour. Mr. Drach has asked the Canadian embassy in Kiev to give him copies of Canada's regulations on radio, television and publishing.

Canada also has organized seminars to advise Ukraine on surviving in a system of "assymetrical relations," where a country is overshadowed by a giant neighbour. Mr. Drach would like to see a 50 per cent target for Ukrainian content in the media here, although he is not certain whether this should be required by law. "This America-Canada analogy might be helpful in building a more civilized relationship between the Ukrainian and Russian media," Mr. Drach said in an interview.

So far, however, there has been stiff resistance to Mr. Drach's plans. When he asked Russian newspaper publishers to publish half their newspapers in Ukrainian, they refused. When he drafted a law to give Ukrainian publishers tax privileges enjoyed by their counterparts in Russia, the law was sent back by Ukrainian bureaucrats.

Some Ukrainian nationalists want much tougher action. In the western Ukrainian city of Lviv, the city council has banned Russian-language music in restaurants and other public places. Other nationalists want to ban the sale of Russian-language books and newspapers.

Tension between Russians and Ukrainians has been running high in Lviv, the traditional heart of the Ukrainian nationalist movement, since the death of popular Ukrainian folk-music composer Ihor Bilozir in May. he died of injuries suffered in a brawl in a Lviv cafe in which he was beaten by young Russian-speaking men who objected to him singing Ukrainian songs. One the day of his funeral, thousands of nationalist protesters marched through the city chanting "Down with Russians" and demanding the expulsion of Russians from Ukraine. Hundreds of protesters trashed the café where the brawl took place.

Since that incident, the Russian media have repeatedly complained of "anti-Russian hysteria" in Ukraine, and the Russian Foreign Ministry issued a formal protest against "the rising tide of anti-Russian discrimination." The closing of a Russian-language radio station in Lviv was part of a "large-scale offensive on Russian language and culture," the ministry said.

Within Ukraine, many Communists and other politicians from Russian-speaking regions accuse Mr. Drach of fascism and racism for his attempts to promote the Ukrainian language. They worry that Russian-speaking citizens will be squeezed out of universities and top government jobs. "We don't want the government to violate our human rights," said Vladimir Malinkovich, head of the Ukrainian branch of a Russian cultural institute.

While politicians of both extremes are agitating for reforms, most ordinary Ukrainians are pragmatic about language. Kiev is one of the world's most comfortably bilingual cities. Most people understand both languages. Many people speak *surzhyk*, a street patois that uses both Russian and Ukrainian words. In shops and restaurants, conversations often take place in both languages simultaneously: A customer speaks in Ukrainian and the staff respond in Russian, with nobody perturbed or surprised.

Perhaps the best example was a recent televised debate between two of Ukraine's leading politicians. One spoke in Ukrainian. The other spoke in Russian. Nobody translated, and nobody thought it unusual.

Submitted by Halia Lypka
Hamilton ON

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Новий сезон організаційної праці

Цього місяця входимо в новий сезон праці до якої закликаємо приступати з повною енергією та ентузіазмом. В цьому новому тисячолітті не забуваймо про наші ювілеї:

40-ліття ЖУРНАЛУ ПРОМІНЬ
і 65-ліття УКРАЇНСЬКОГО
МУЗЕЮ КАНАДИ -
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ.

З цим новим сезоном праці потрібно більш як коли застоновлятися над нашими цілями і завданнями, які в деталях є окреслені в нашому статуті. Отож перед нами багато важливої праці до виконання. Бажаю управам відділів і всім членкам найкращих успіхів в усіх запланованих імпрезах і проєктах.

Pre-Sobor Conference

Конференція СУК відбулася з великим успіхом (було 75 учасників) та дала нашим членкам багато позитивних ідей і плідних думок, які вони зможуть увести в життя своїх відділів. Детальний звіт буде поміщений в слідуючих числах Променя.

Централя дякує всім за участь в конференції та добрі і позитивні сугестії, які виринули із дускусійних сесіях.

Ми всі спільно несемо відповідальність за позитивне майбутнє Союзу і Ваша присутність та активна участь в дискусіях підкреслює цю активність.

Офіційне відзначення 40-ліття Променя відбулося підчас бенкету 9-го липня з участю Митрополита Василія, Владики Юрія, протопр. о. д-ра Олега Кравченка, Дос. отців, добродійок, першої і довголітньої редакторки Променя Дос. Наталії Когуської, всіх учасників конференції та української громади міста Вінніпеґу.

Our Provincial CYC Conventions

Each province is making plans and preparing for their fall Provincial Conventions. We encourage Provincial Excecutives to arrange for a portion of the convention to be devoted to honouring our journal Promin.

We thank all the branches who held fundraising projects in honour of this event in the history of the Ukrainian Women's Association of Canada. If your branch has done so as yet, we encourage you to include plans for celebrating Promin's anniversary in your fall schedule.

Our Recent Book Launch The Child's Companion

At the UWAC conference held in Winnipeg we launched our recently published "THE CHILD'S COMPANION". This is a pictorial, bilingual book that explains certain segments of the Ukrainian Orthodox Divine Liturgy with text and coloured pictures. The book is appropriate for children of all ages and is available through the National Office for $10.00 plus shipping and handling.

Допобачення на
Провінційних З'їздах!

Соня Бейзик, голова

The following is the speech presented by Gloria Ferbey, Past President of St. John's Cathedral branch of the UWAC, on February 6th, 2000. The program article was published in the June, 2000 issue of Promin.

Всечесні Отці, Добродійки, Дорогі Членки, Пані і Панове,

Слава Ісусу Христу!

На сам перед щиро дякую Вам за запрошення мене сказати Вам де що про наш журнал Промінь, як також про з більшення нашого членства.

В 1958 році на Домініяльному З'їзді Союзу Українок Канади в Едмонтоні, рішено видати власний журнал, і тут доручено Центральній Управі негайно приступати до діла. Рішення З'їзду членки прийняли з ентузіазмом.

В 1960 році, в місяці січні, була поява першого числа журнала Промінь. Це не було перше видання Союзу Українок Канади, а це було продовження, чи зміна форми нашого часопису.

До цієї пори, Союз мав одну сторінку раз на тиждень в Українськім Голосі під назвою „Сторінка Союзу Українок Канади". З ростом організації сторінка не була вистачаючою, потрібно більше місця щоб розгорнути наші думки, щоб обговорювати та розвязувату наші проблеми і щоб плекати між молодшим жіноцтвом гордість свого походження.

Завдання нашого журнала є продовжувати традиції організації, скріплювати наші цілі, завдання, і наше місце в світі, а рівночасно служити справам Українського жіноцтва.

Ще одне дуже важливе завдання журнала є плекати думку Української жінки. Наш Промінь від самих початків кличе нас членок Союзу Українок Канади до діла, до спільної творчої народної праці, служити справам своєї рідної церкві і свого Українського народу.

Наш журнал обіймає різні сфери життя, громадсько-суспільного, події в світі, культури, господарські справи, Українське народне мистецтво, здоров'я і виховання дітей.

Перша Редакторка журнала була Наталя Когуська. Пані Когуська взяла на себе цю тяжку та відповідальну працю редагування журнала. Пані Когуська довго літня провідна членка Централі Союзу Українок Канади яка відзначилась як талантовита письменниця, довголітня редакторка сторінки Союзу Українок в Українськім Голосі, і яка доложила багато труду і праці в розбудові нашої організації.

Our next editor of Promin was Olena Hryn, who so capably continued the work of Natalya Kohuska. Our current editor-in-chief is Orysia Sushko, with Oksana Arseneault as editor. Many changes have occurred. Promin has a new look, a new format, a diversified content, both in Ukrainian and English, and a lot of appeal, especially to our younger members. So, if you do not subscribe to Promin, do so now. In Promin, you will find exceptional reading that will lift your spirit. It is beautifully presented and beautifully written -- there is something in it for everyone.

To our young members, I would like to say: I know how busy you are with your young families, but if you could only set aside a few minutes a day to read a few paragraphs of articles written in Ukrainian. Yes, it might seem as though it's taking you forever, but believe me, it gets better. Keep a copy of Promin on your night table, and you will find yourself picking it up and truly enjoying it. Give it a try.

Продовж існування журнала відбувалися різні кампанії за новими передплатниками. В першій Кампанії Провінція Альберта вийшла першою, а наш відділ дійсно заслужив на це першенство і вийшов переможним. Наша покійна членка Пані Марія Гавриш предбала найбільше число нових передплатників Променя -- 90, а Пані Емма Верхомин около 40. За досягнення в Кампанії за новими передплатниками Променя, Центральна Управа дала Пані Гавриш, повний комплет творів Шевченка -- 14 томів -- Денисюка.

Також були кампанії на збирання жертв на видання журнала і позативні наслідки були таки зразу.

Першою що зложила свою жертву на журнал в сумі $100 була наша покійна членка Пані Будник. Ця перша і примірна і поважна сума мала вплив на дальший ряд щирих і цінних пожертв. Треба пам'ятати що в тих часах це була дуже поважна сума грошей бо передрлата на журнал була $3.

We are often asked the question: What does Promin mean? Promin is a ray of sunshine that penetrates the deepest corners, lighting and warming everything it touches. Under the ray of sunshine, let every member be

encouraged to express her viewpoint, and let Promin continue to be strong, full of beauty and wisdom.

In reading over the history of the UWAC, it is interesting to note, that some of the women that were the initiators or founders of the organization were also the same women who many years later were instrumental in making the publication Promin a reality. They showed the same strength of character, strength of conviction, as they did when organizing the first Ukrainian women's organization in Canada.

I have singled out one of these founding members, and that is Savella Stechishin. Savella was young, talented, very bright and energetic, who in the tradition of the pioneer spirit, had a profound determination to succeed. Nothing to her was impossible, and at 20 years of age, was Dean of Women at the Petro Mohyla Institute in Saskatoon. Savella had a vision, and that vision was to mold these young talented students, these "Mohylanky" into future leaders, and to organize a women's movement that would lay the foundation for the formation of the UWAC.

When looking over the archives, I started to think that these women were organizing a national women's organization, at a time when women by law were not even considered persons, and I realized that these very young talented Ukrainian women were way ahead of their time. Although the suffragette revolution took place a few years earlier, it was not until 1929 that Emily Murphy and her supporters took the fight for women's rights to the British Privy Council. Through their determination, the British North American Act was amended, recognizing women as persons. It was only then that women could finally hold office and vote. It is also interesting to note that the UWAC was organized in 1926, 3 years before women were considered persons, and Savella Stechishin stands out as a Ukrainian Emily Murphy.

On a personal note, I want to say that Savella Stechishin has been my role model for many years, and when I turned 20 years old, I too joined the UWAC, and have never looked back. Being a member has helped me to shape my life, influenced the way I think, helped me to raise my children, and given me an opportunity to grow by serving on the local, provincial and national levels. I cannot imagine what my life would have been like without the UWAC. With its support and encouragement, I have been able to initiate projects which I could never have done on my own. My children took part in all the programs offered in this parish which our UWAC members initiated, and now, many years later, my grandchildren are doing the same. An organization such as this, as well as our church, can literally look after our needs from cradle to grave, but it is up to us to make things happen.

So I appeal to the young women in this parish to get involved. If you have an idea for a project that involves your children or people of your own age group, or perhaps a cause you truly believe in, present it to our UWAC executive. I did, and you too will be pleasantly surprised by the response you get. After all, who are these executive members? They are your mothers, your grandmothers, sisters, mothers-in-law, friends and acquaintances, many of whom you have known most of your lives, and whom are all very approachable.

Цього року ми святкуємо 40-літній ювілей нашого журнала Променя. Багато з нас пам'ятаємо коли до наших хат загостив довго очікуваний гість, а це перший журнал Промінь. З того часу, Промінь заходив до нас кожного місяця, несуче на своїх сторінках високо вартісні статті. Через журнал ми познайомилися з багатьма здібними членками що їх праці друкувалися на сторінках Променя. Ми повині бути гордими що в наших рядах є здібні і талантовиті жінки, і що наш журнал стоїть на такому високому рівні.

В нашім журналі є дуже поважні і вартисні дописи про наше служіння народним ідеалам, бо це найвища і почесна служба. Тиха і щоденна праця в корість громади, організації, народу, це почесна праця яка надає людині вартости і робить її цілою. Дальше читаємо що Союз Українок Канади все стояв на службі свому народові -- воно було першим що запалило отой СМОЛОСКИП -- горіння любови і пошани до своєї нації. І цей смолоскип ми беремо як наш символ. Смолоскип, це світло нашої багатої культури, його віри, церкви, звичаїв, мови літератури, і мистецтва. Цей смолоскип не сміє погаснути ніколи, ми маємо передати його тим які будуть слідувати за нами. Несім наш смолоскип з гордістю і з великим задоволенням.

Щасти нам Боже!

Мирослава Фербей

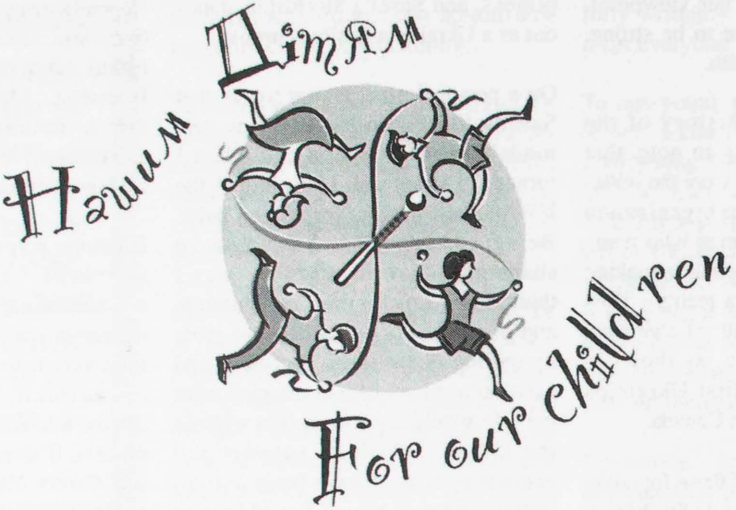

Осіння Журба

Людмила Самарець

Відцвіли мої рожі пахучі, Сумно сиплеться листячко з них.
І пташня галаслива, співуча -- Не клопочеться в гніздах своїх.

Спорожніли ліси і діброви, -- Тільки сумно вітрець шелестить.
Осипається листя до додолу, -- І задумався ліс, ніби спить.

Скоро прийдуть тріскучі морози, -- Білим снігом усе замете.
І гойдатеме вітер холодний, -- На деревах гілля молоде.

Ліс покриється білим кожухом, -- Куди глянеш -- все голе і сухе.
Лиш ялинка зелена під пухом, -- Як щасливе дівча молоде.

Коли гляну на гарну ялинку, -- То печаль з мого серця втіка.
Бо то символ весни і надії, -- Що усіх при житті нас трима.

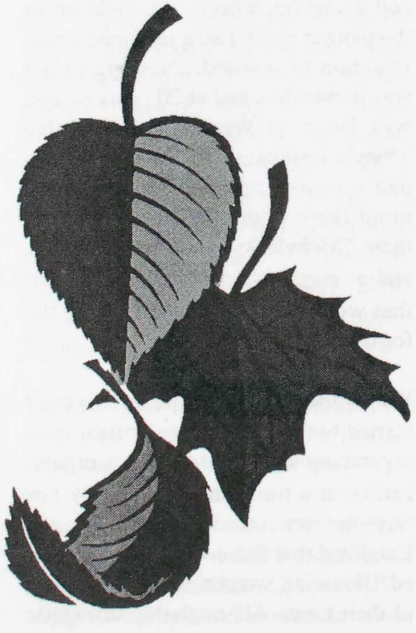

Молитва

Боже Ти край наш хорони, від зла його Ти борони --
Подай нам Боже віри в груд, на кожнім кроці з нами будь.

Хай сонце правди нам зійде, щастя і доля надійде,
Хай українськая земля, твоє славить святе ім'я.

ПРИЯТЕЛЬ ДІТЕЙ

Слово, яке виголосила Марія Зайцев, Референтка Видавництв при Централі СУК, підчас офіційного представлення цього нового видання СУК.

1-ий ряд з ліва на право Владика Юрій, Митрополит Василій, Марія Зайцев
2-ий ряд з ліва на право, Марійка Онуфрійчук-Сокульська, Лілія Матвіїв-Сороковська, протопр. д-р Олег Кравченко, Соня Бейзик

Мені припала велика приємність представити й познайомити Вас з найновішим виданням Союзу Українок Канади, молитовником Приятель Дітей. На сьогоднішний технічно розвинений світ, молитовник унікальний - написаний та ілюстрований ручно. Головна мета авторів є надати молитовникові особистий характер, тобто, замість механічного компютерного друку, авторка користується ручним друком, який гармонізує з ручно виконаними образками.

У змеханізованому світі існує загроза, що особисті співвідношення а особливо співвідношення з Богом можуть згубити інтимність. Ми надіємось, що засобом ручно виконаного тексту і малюнків ми осягнемо нашу мету, зворушимо душевні почуття читача, а тим самим підкреслимо важливість зближення з Богом і нашою Вірою. Молитовник „Приятель Дітей" допоможе батькам прищепити у дітей розуміння віри і любов до Української Православної Церкви і свого народу.

Із заголовка „Приятель Дітей" - "The Children's Companion" ми бачимо, що він призначений у першу чергу для дітей. Написаний двомовно, текст „важніші частини св. Літургії" - пояснюється у легкій і доступній мовній формі і ілюструється відповідними кольоровими образками. Надається він також для молодих супруж, де вони знайдуть багато корисних інформацій, що повинні знати, готуючись стати батьками.

Сердечно дякуємо нашому Первоієрархові Блаженішому Митрополитові Василію за благословення і Консисторії УПЦК за поради і завваги. Дякуємо ініціятивному комітетові, що бачив потребу такого молитовника, як рівнож щиро дякуємо теперішньому комітетові, який довів працю до остаточного його викінчення. На кінець дякуємо авторкам Лілі Матвіїв Сороковській за написання і підібрання відповідного тексту, а Марійці Онуфрійчук-Сокульській за виготовлення відповідних до тексту образів.

Тепер дорогі делегатки Союзу Українок Канади, гості, та всі присутні, найбільша праця залишається за нами - розповсюдити це унікальне видання молитовника по українських домах і родинах, а спеціяльно де є малі чи підростаючі діти.

Як Ви бачите, видання репрезентативне, надається на дарунки з різних оказій. Поширюйте його при кожній імпрезі, яка відбувається при Вашій громадіі. Заохочуйте батьків придбати його для своїх дітей - він стане і їхнім приятелем. Звертаємось спеціяльно до відділів нашої організації припильнувати, щоб кожна дитина в недільній школі мала його, щоб у лавках у Божому Храмі були молитовники для гостей чи рідкісних відвідувачів Храму Божого. Навіть маленькі діти, що не вміють ще читати з приємністю будуть оглядати мальовничі образки, які притягають до себе кожну живу душу.

З огляду на сильний тиск і впливи зовнішного світу, тяжко затримати молодь в ближчому контакті з Богом. На нас жінках-матерях і бабусях лежить у першу чергу Богом дана відповідальність за наших дітей і внуків. Направляймо їх на добру дорогу. Наш вплив на них обмежений до перших формуючих років життя. Стараймося прищеплювати і скріплювати любов до всього рідного, поки вони ще під нашим крилом, бо як каже приповідка „чого не навчиш дитини сьогодні, завтра може бути запізно", або „які наші діти сьогодні, така стане наша Церква в майбутньому".

О там на столі розложені молитовники, оглянте їх, я певна, що всім Вам сподобаються. Ви небудете мати ніяких труднощів розповсюдити їх на славу Бога, нашої рідної Православної Церкви і нашого народу.

Щасти нам Боже!

Український Музей Канади СУК
Ukrainian Museum of Canada UWAC

The summer has continued to be a busy time at the Ukrainian Museum of Canada. The pysanka workshops which were offered before Easter have finished and the main tourist season has kept the Museum staff busy. A traveling art exhibition entitled *Informed Memories* was on display from April 14 to May 28. It featured the work of five Saskatchewan artists who worked outside of the mainstream art world. Following this was an exhibit, *Coins from Ukraine*, which commemorated historic figures, architectural landmarks, scarce bank notes from the Austro-Hungarian Empire, and money currently in circulation in Ukraine. An exhibit of panoramic photographs by Frances Robson was also shown in the Museum's lower gallery.

The Museum received funding for two summer students this year. Both were involved in visitor reception and gift shop operations, as well as developing exhibits for the Museum. Lesia Ferguson researched an exhibit on ritual breads which was on display in the Museum's temporary gallery from July 28 to September 17, 2000. The breads were from the Museum's collection and included *korovai*, *pasky* and *kolachi*. A workshop on the making of some of these breads is being held in early September. Daena Diduck is also preparing an exhibit on Ukrainian church architecture based on photographs from the Museum's collection. This exhibit will be shown from November 17 to January 7, 2001.

A hands-on demonstration of Ukrainian food preparation techniques was also organized by the Museum for a group of food writers from across North America. Volunteers demonstrated how they prepare *borscht*, *nalysnyky*, *varenyky*, and *holubtsi*. As well, the Museum held its annual Bread Baking with Bob and Dianna Ciona of Swift Current, baking bread and cinnamon buns in their portable outdoor *pich*.

The Ukrainian Museum of Canada is continuing its fundraising lottery for the coming year. Tickets for Lottery 2001 will be available for purchase in mid September for $20 each, or 3 for $50. Proceeds from this major fundraising activity will go towards projects such as the Special Collections Gallery.

Letters to the Editor

Promin is a wonderful magazine which I look forward to receiving every month. Keep up the good work!

Natalka Palichuk
Radway AB

It is with great pleasure that I read Promin, which is fostering and promoting our Ukrainian Orthodox Church.

Katherine Buyar
Harrison Hot Springs BC

We enjoy your magazine very much. It is entertaining and educational. Thank you.

Marlene S. Derbawka
Borden SK

I enjoy reading Promin and love your beautiful covers each month. Thank you for making it so interesting.

Pearl Krokosh
Edmonton AB

I would like to mention that I enjoy reading this magazine, both in English and Ukrainian. There have been many changes made in this journal from the earlier issues and for me they have been refreshing and interesting.

Keep up the great work!

Alice Mees
Uxbridge ON

Громадська Хроніка

Community Events

66-ий Ювілей Союзу Українок Канади, Відділу ім. Св. Княгині Ольги в Айтуні, Саск.

Ранком в сонячну весняну неділю 14-го травня 2000 року, неділю Жінок Мироносиць, в День Матері, відділ Св. Кн. Ольги СУК в Айтуні, мав нагоду святкувати 66-ий ювілей свого існування.

Вже в суботу 13-го травня вечером після привітання нашої достойної голови Крайової Управи СУК, Соні Бейзик, та 2-гої заступниці голови централі Павліни Ігнаш, у церкві Св. Духа правились вечірні відправи та була сповідь щоб приготовити себе духово до недільних святкувань.

В неділю о год. 9:30 ранком святкування почались Св. Літургією яку служив отець-настоятель Михайло Домарадз при активній участі жінок як сестриць, читців та церковного співу. Після Св. Літургії в незабутню Вічну Пам'ять жінкам, матерям та членкам відділу Союзу Українок служилась Панахида, де жінки зокрема запалювали свічки в пам'ять покійних та читали їх імена.

В другій частині програми в народньому домі урочистим входом із прапором та співом жіночого гимну СУК продовжувались наші святкування.

Програму жіночого свята відкрила добр. Тереса Домарадз, привітала достойних гостей, жінок-членок СУК, матерей, громаду. Тоді попросила отця настоятеля, щоб провів молитву і поблагословив страви а опісля всіх до святочного обіду. Після смачного обіду добр. Домарадз представила гостей головного столу: Голова Церковної Округи Джім і Сильв'я Чорний, Голова Церковної Управи Володимир і Софія Козій, Касиєрка СУК Айтуни Параня і Володимир Кривий, Голова СУК Айтуни Стефанія і Іван Павлюст, друга заступниця Голови Централі СУК Павліна Ігнаш - Вінніпег, отець-настоятель Михайло і добр. Тереса Домарадз, Голова Централі СУК Соня Бейзик, перша заступниця Голови СУК Айтуна Павліна і Іван Смиснюк, друга заступниця Голови СУК Айтуна Аделя і Михайло Буряник, уступаюча довголітня голова СУК в Айтуна, Юлія і Джім Яців.

Добродійка вітаючи гостей з Вінніпегу подякувала за прибуття. Це була надзвичайна подія гостити Голову Централі СУК, бо малі відділи часто і не мають змоги пізнати свій жіночий провід з огляду на віддаль.

В дальшій нашій програмі ми вислухали слова привітів від голови церковної управи в Айтуні В. Козія, голови церковного округу Айтуна Вадіна Д. Чорного.

Про історію відділу СУК в Айтуні розповіли Іванка Медвезик і Юлія Яців (історія в англійській мові долучена). Дівчата, в пошані своїм мамам, бабусям, читали вірші. Татріна Медвезик прочитала вірш Марії Паньків „Tribute to Mother", а Стейсі Кітзул вірш бл. п. Мит-

рополита Іларіона „Пісня Мами".

Павліна Смиснюк представила всім присутнім достойного гостя Голову Централі Управи СУК п. Соню Бейзик а після попросила до слова. Пані Бейзик сердечно подякувала за запрошення і привітала всіх із святом. Висловила подяку і признання за віддану працю жіноцтва для розвитку і діяльності Союзу . За словами Лесі Українки:

„...я на гору круту, камяную
Буду камінь важкий підіймать...".

Сказала що Централя СУК оцінює високо працю кожної із нас. Голова Централі СУК передала нам цінні інформації про Союз, сказала про церковну активність жіноцтва, про зв'язки з КУК, СУС та іншими організаціями. Заохочувала до читання і передплати нашого жіночого журналу „Промінь", якому сповнилось 40 років існування. Ми дізнались про дальші плани СУК. Голова заохочувала взяти участь в конференції СУК у Вінніпегу.

З нагоди нашого 66-го ювілею та 2000-го року СУК відділ в Айтуні отримав 2 грамоти з рук пані Соні. Також членки заслужили собі на грамоти:

- Голова відділу СУК в Айтуні Стефанія Павлюс з нагоди її 26 річниці приналежности до Союзу
- Касирка Параня Кривий з нагоди 49 річниці приналежности
- Перша заступниця Голови Павліна Смиснюк з нагоди 40 річниці

Настоятель громади о. Михайло в своєму слові привітав жіноцтво з ювілеєм і Днем Матері, подякував Всевишньому Богу та просив благословення на дальшу нелегку працю. Всі учасники святкувань проспівали Многоліття.

Два українські танці були дуже приємним моментом нашої програми. Учасники: Саманта і Аманда Яців а танець сольо, Стейсі Кітзул.

Провінційна Голова СУК, п. Соня Бренмер, прислала гарячі побажання з нагоди наших святкувань і Аделя Буряник їх прочитала.

Кінцеве слово мала голова СУК в Айтуні, Стефанія Павлюк. Пісеню „Де згода в родині", молитвою „Христос Воскрес" закінчились святкування. Ювілейний торт краяли голови Централі і Відділу.

Святкування 66-го ювілею відділу дали нам всім присутнім нагоду подивитись в минуле та взяти добрий приклад і йти в майбутнє.

Управа СУК,
Відділ в Айтуні, Саск.

Past President Julia Yachiw and Mrs. Ivanne Medwesek read a brief history of the UWAC branch in Ituna:

In 1934, the St. Knyahinya Olha Branch of the UWAC was formed under the guidance of Very Rev. Fr. and Dobr. Kusey and became one of the very active branches in Saskatchewan, undertaking a variety of tasks, holding special programs related to Ukrainian holidays and feasts and helping with Sunday School and Ukrainian School classes. We taught Ukrainian Arts and Crafts, and continue holding a workshop every Paschal Season teaching our younger generation of children.

We also pay tribute to the first President, Mrs. Eudokia Burianyk, for her exemplary leadership.

We have provided assistance to community projects such as furnishing a room in each of our two hospitals, sewed for the Red Cross during the war, donated money towards the purchase of an ambulance, and donated to many projects in Canada and abroad. These include: the Milk Foundation in Britain, care packages to Ukrainian soldiers overseas and support of the Ukrainian Canteen in England. After the war we sent packages to the refugees in Europe, and in recent years donated school supplies for the children in Ukraine and most recently to the soup kitchen in Kyiv. We are also supporters of the Ukrainian Museum of Canada, UWAC in Saskatoon, the Mohyla Institute, the Trident Ukrainian Camp, St. Andrew's College in Winnipeg, the UWAC Scholarship Fund and most of our donations go to the Church and memorial donations go to Promin.

In conclusion, Julia Yachiw stated, "A message from our pioneers was that we pass on the work of our parish and organization to our younger members of the parish - and that they continue to work together for the good of our UOCC and the community, and carry on for the future. May the Lord bless us and guide us to work in harmony for the years to come."

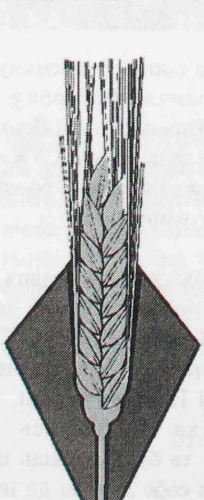

UWAC , Olha Kobylianska Branch, Melville SK, Celebrate their 75th Anniversary

L to R: Dobr. Karen Wasylenko, Dobr. Theresa Domaradz, Rev. Fr. Michael Domaradz, Mary Pankiw - Branch President, Very Rev. Fr. N. O. Rawliuk, Sonia Bremner - Provincial President, Ted Starchuck - Parish President

The UWAC Olha Kobylianska Melville Branch celebrated their 75th anniversary on Sunday, June 27th, 1999, in conjunction with that of St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Church. The anniversary celebration began with all participant members of the branch attending Holy Confession prior to commencement of the Divine Liturgy. Rev. Fr. Michael Domaradz, parish priest, assisted by Very Rev. Fr. N. O. Rauliuk of Roblin MB, were the celebrants. The choir was led by William Kozey and Dobr. Teresa Domaradz. A memorial service was held for departed members of the UWAC. A buffet dinner was held at Lions Hall. Ted Starchuck, president of St. Mary the Protectress church was master of ceremonies for the program which followed.

Mary Pankiw, branch president, presented a brief history of the branch. "I am honoured to be president and to be celebrating with all of you today. The Olha Kobylianska branch was organized in 1924 under the leadership of Mrs. S. G. (Anna) Wiwchar. Its many contributions and financial support are hereby gratefully acknowledged. Sunday school, Ukrainian school, dancing, junior choir and concerts, catering banquets, wedding, dinners for the church congregation, bake sales of Easter breads and pysanky. My hope is that we will continue so that our children will celebrate the 100th anniversary of the UWAC. A very special tribute goes to Mrs. S. G. Wiwchar, the first president, who passed away in 1993. She always gave of her home, her heart and her land. She was one on whom I could always rely."

After her address, Mary Pankiw called upon the branch members to receive their certificates, presented to them by Sonia Bremner, president of the Provincial Executive and guest speaker. These include: Past president (and president for many years previously) Ann Wiwchar added her verbal bouquets to Mary Pankiw, president for 18 years, and to the whole congregation for reaching this very important date in its history. "After 75 years, I would hate to see the flame go out," was one of the concluding remarks of Sonia Bremner, with reference to Ukrainian traditions. She encouraged the members to continue their dedicated service to church and to upholding the Ukrainian culture. The second guest speaker was Dobr. Karen Wasylenko. The essence of her address dealt with the perpetuation of Ukrainian traditions in the context of the Orthodox faith, the family, and the return to God. Both guest speakers should be highly commended for their impressive qualifications, their involvement in a variety of interesting fields of endeavour, their ability to motivate the audience, and their deep and genuine interest in the Ukrainian Orthodox church, cultures and traditions. Congratulatory messages from the following sources were read: Russel C. Sawchyn, City of Melville Council; Ron Osika, Melville MLA; Roy Romanow, Premier of Saskatchewan; Gary Breitkreuz, Yorkton-Melville MLA.

Rev. Fr. Michael Domaradz alluded to James 2: 26 -- "Faith without works is dead" -- as the theme of his address. "A new hope is indeed born today. Our Ukrainian people throughout the whole world play a very important role in building strong Christian communities. I call God's blessing upon you and wish that you will continue your good work for the Ukrainian Orthodox community, for the city of Melville, and for our beautiful country of Canada. For better life, for a better way to live with each other, we should pray together with love and hope, and our faith will live forever. Na Mnohi Lita! God bless you all!" Musical selections by Josh and Cory Dumalski were enjoyed by all during two intervals in the program. The finale included a sing-song conducted by Very Rev. Fr. Rawliuk, photo-taking, and the cutting of the anniversary cake.

Submitted by Mary Pankiw, President

Makowsky Families Mark 100 Years in Canada

Centennial Celebration July 29 - 30, 1999 at Mazeppa Hall, Mazeppa, Saskatchewan

Reprinted from the Ukrainian Voice, November 22, 1999

On Thursday, August 29 and Friday, August 30, the descendants of Dmytro and Stepan Makowsky gathered at the Mazeppa Hall to honour, thank and remember them.

Thursday's proceedings began with registration at 5:30 pm. Descendants displayed family albums and histories. The evening concluded with a wiener roast and a sing-song.

Friday began with a delicious pancake brunch organized by various family members. The afternoon was spent golfing, visiting gravesites, in fellowship, laughter and reminiscing at the hall.

Prior to the family supper at 6:30 pm, Rev. Fr. Taras Makowsky of Dauphin, Manitoba, great-grandson of Dmytro, celebrated a memorial service in honour of all deceased Makowsky family members. The head table consisted of the immediate surviving Dmytro and Stepan family members: Tony and Pat Makowsky (Dmytro), Stephen and Katherine Makowsky (Dmytro), Emil and Anna Makowsky (Dmytro), Nick and Ann Makowsky (Stepan), and Ann Yawney (Stepan).

A delicious buffet supper was catered by Glen and Ruth Boychuk of the Woodlander Hotel, Kamsack, Saskatchewan. Following the supper, the anniversary cake was cut, a group picture taken and a short program concluded the evening.

The two-day celebration left each of the 119 descendants with a happy feeling that they were proud of their roots. They are very thankful for the heritage left by Dmytro, Stepan and their spouses.

Submitted by Leonard Makowsky, with a $50 donation to Promin's press fund

Immediate surviving descendants of Dmytro and Stepan Makowsky, cutting the 100-year anniversary cake. L-R: Emil Makowsky (Dmytro), Stephen Makowsky (Dmytro), Tony Makowsky (Dmytro), Ann Yawney (Stepan) and Nick Makowsky (Stepan)

Rev. Fr. Taras Makowsky, celebrating the memorial service in honour of all deceased Makowsky family members

St. John's Ukrainian Sadochok

St. John's Sadochok celebrated a successful year of learning with a year-end concert held on May 18 in the St. John's Auditorium.

Sadochok has been in operation for 50 years and continues to be an important part of our community.

There are two types of classes offered at Sadochok: Immersion and Ukrainian. Teacher Marianne Makowsky and aide, Mary Evancusky, determine, in consultation with parents, each child's placement.

The staff is highly qualified with specific training in early childhood education and many years of experience in the Sadochok classroom.

The underlying philosophy of Sadochok is to focus on the development of all areas of the child: physical, emotional, social, intellectual, and educational, in a Ukrainian environment.

In addition to the services customarily available in playschools, the children are exposed to as many as possible of the finest aspects of Ukrainian culture, such as the Ukrainian language, customs, traditions, music, arts and crafts.

Sadochok is supported by the UWAC, St. John's Branch and parents, who must pay a monthly fee and work at a variety of fund-raising activities throughout the year, i.e., bingos, catering, carolling, etc.

This year, St. John's Sadochok had a total enrollment of 38 children. The children learned much through song and play, and we feel fortunate that our little ones are benefiting immensely from this experience.

Registration for the 2000-2001 school year is underway. To confirm your child's or grandchild's registration, please contact Vera Horobec at 973-3963.

Submitted by Donna McLean

UWAC, Olha Basarabova Branch, Waskatenau AB

Lillian Starchuk, Sophie Rogoza, Wasylina Zinyk, Sophie Shwetz, Mary Dehod, Patricia Barnay, Doris Slemko

As we enter this exciting year 2000 with new hope and ideas for the future, we must also look back and admire our pioneers, our past and present members for their many years of dedication - moral, financial and spiritual.

Each and every member of our Olha Basarabova branch has done something beneficial for the UWAC, and we feel that rewards and recognition are extremely important, regardless of the capacity served. Our awards are but a small token of sincere appreciation, but to our members an award is a great honour. We deeply respect our older members and acknowledge their many years of contribution. We also mourn the loss of our deceased members. May they rest in peace!

Our event was celebrated in conjunction with our local Ukrainian Orthodox Church of St. Volodymyr's "khram". Following the Divine Liturgy, a banquet and a short program took place, planned by our UWAC members. Guests from the provincial executive were invited to present the awards.

Mary Mulak, Anne Zinyk, Mary Rogoza, Josie Lakoduk

To conclude the most recent highlights of 1997-1999, we decided that it would be most fitting to pay tribute to our long standing members for their many years of dedication to our UWAC branch, specifically those who have contributed 30 to 40 years or more of service.

Framed certificates with our UWAC Smoloskyp, acknowledging length of service, signed by both the national

and local UWAC branch executives, were presented to the following members: Mary Rogoza, Josie Lakoduk, Anne Zinyk, Mary Mulak, Mary Dehod, Lillian Starchuk, Patricia Barnay, Sophie Rogoza, Violet Zinyk, Sophie Shwetz, and Doris Slemko.

Josie Lakoduk was awarded a special recognition plaque by our UWAC branch for her many years of dedicated service on the executive - 1950 to 1997. We are pleased to note that Josie Lakoduk was also awarded the Shevchenko Certificate by the Ukrainian Canadian Congress in Winnipeg in October, 1998, for demonstrating work and commitment toward the betterment of the Ukrainian way of life in Canada. Special thanks are extended to Sonja Bejzyk, our national UWAC president, for accepting the award on behalf of Josie in her absence. Gratitude is also expressed to the executive members of the Alberta Ukrainian Self-Reliance League for choosing a member of a rural UWAC branch for such a prestigious award, and for the article and picture in the January 2000 issue of Promin. This event was a great honour for all the members of the Olha Basarabova Branch at Waskatenau. Thank you most sincerely. Низький поклін Вам!

UWAC, Olha Basarabova Branch, Waskatenau AB

Submitted by Josie Lakoduk
Corresponding Secretary &
Promin Convener

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

- Complete in House Service
- From Creative Design to Final Product
- Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

St. Andrew's Church School in preparation for the 40th Anniversay of St. Andrew's Sobor in Edmonton, Alberta

Megan Alexandruk, Ryan Alexandruk, Rachel Zukiwsky, Laura Samycia and Alexandra Candler receiving Holy Communion from Very Rev. Father Victor Lakusta assisted by Dn. Cornell Zubritsky

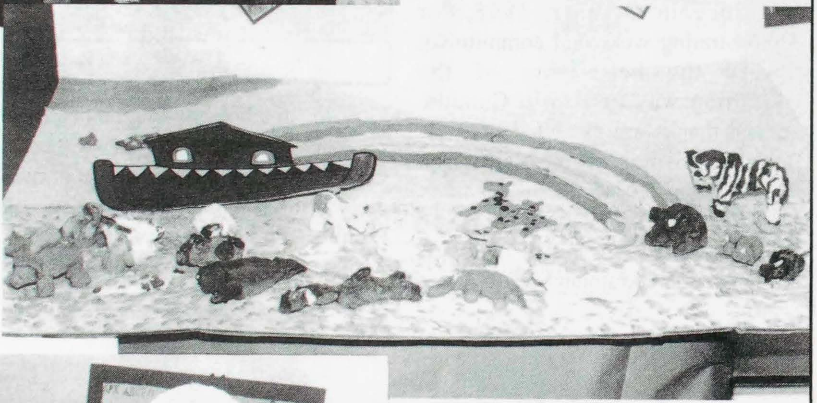

The Pre-school class made a collage of their studies on Noah's Ark

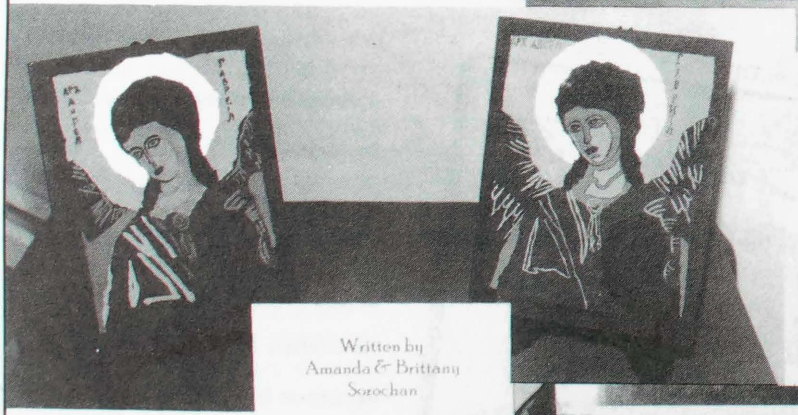

In keeping with the Orthodox faith, Amanda & Brittany Sorochan wrote these Icons in their studies in the Ukrainian Bilingual Program at Delwood Elementary School

Shantel Kuszka wrote The Virgin Hodigitria of Krasiv as her contribution to the Anniversary celebration.

СУК відділ ім. О. Кобилянська в Саскатуні святкує День Членства і 40-ліття Промінь

У неділю 13-го лютого 2000 р., членки С.У.К. відділу ім. О. Кобилянської у Саскатуні відсвяткували День Членства і 40-ліття журналу Промінь. Отець Д. Гоголь провів молитву і після смачної перекуски, Анна Клопущак відкрила програму. Розалія Сопатик, зас. голови відділу, привітала членок і гостей.

Слідувало відзначення членок за довголітню працю при відділі: Марія Ткачук за 70 років, Анна Мисюра і Катерина Чиж за 60 років, Анна Бальон за 50 років, Анна Семко і Одарка Воронюк за 25 років. Вручили заслуженим членкам грамоту і рожу. Також прийняли до відділу три нових членок, Савелю Анклевич, Дарію Метрунець і Шарлот Сопатик. В додатку вручили їм грамоту прийняття і статут.

Після цього молоденька студентка Кариса Клопущак зачарувала присутних як відограла прикрасно дві мелодії на скрипці.

Anna Klopoushak introduced our guest speaker, Dr. Roma Franko, former faculty member of the U.O.S. Dr. Franko and her sister, Sonia Morris (editor), translated Ukrainian short stories by Ukrainian women writers of the late nineteenth and twentieth centuries. They have published their english translations into a book called "Women's Voices in Ukrainian Literature". Dr. Franko shared her insight into our famous Ukrainian writers and poets, including the life story of our patron, Olha Kobylanska.

Жіночий хор відспівав дві пісні, Березка і Червона Рожа.

Марія Гарбуз переповіла коротку історію про початок нашого журнала Промінь. She mentioned that there was a strong feeling for a need to reach our young women through the press, to create a feeling among Ukrainian women to be proud of their identity, and proudly promote our culture and language. Hence the idea of publishing our journal was realized. The first publication rolled off the press in January 1960, with Natalia Kohuska as editor.

На кінець, Анна Михайлюк, референтка Променя, перевела розігравку, на одно-річну передплату на Промінь. Щаслива була Олеся Стефанюк. Весь прихід з чаю членства вислано на Прес Фонд Променя.

Submitted by Victoria Rak,
Corresponding Secretary

З ліва на право - Анна Михайлюк, Аделя Трішчук, Марія Гарбуз, отець Д. Гоголь, Др. Рома Франко, Розалія Сопатик і Анна Клопущак

Др. Рома Франко і Марія Гарбуз

40-ліття журналу Промінь -- Святкування в Монтреалі

В неділю 12-го травня двотисячного р. о годині першій пополудні відбулося в залі Катедри Св. Софії Премудрості Божої відзначення сорокової річниці від появи журналу Союзу Українок Канади „Промінь".

Заля була прибрана рушниками, на сцені -- на килимі -- стояло ляменоване побільшення ювілейної обкладинки журналу, а з боку залі, на спеціяльній ширмі -- перегородці були розвішені й розложені вибрані примірники Променя, відповідно до років їхньої публікації й змін обкладинок. Обкладинки мінялися приблизно що 10 років, відзеркалюючи зміни символіки смолоскипу -- відзнаки нашої організації, а на кінці зміна членів редакції й розвиток літографії поставив наш журнал на вищий щабель технології, впроваджуючи кольорові обкладинки. Для відмічення дописів про наш відділ -- ці журнали були відкриті внутрішньою сторінкою.

Імпреза почалася молитвою перед святочним обідом, яку провів о. Володимир Кушнір. По обіді відбулася ювілейна програма, яку відкрила п. Стефанія Кульба - референтка Променя, а п. Галина Сенишин, культурно-освітня референтка, представила нашу доповідачку п. Орисю Сушко - попередню голову нашої Крайової Управи С.У.К., а теперішню редакторку „Променя".

Пані Орися Сушко походить з відомої, свідомої християнсько-патріотичної родини Степових. Вона вже в молодому віці включається в українське, громдське, організаційне життя, починаючи від молодечої організації СУМК, відтак, з віком, переходить до Союзу Українок Канади і по щаблях різних організацій здовуває відповідні підвищення включно з подвійною каденцією головою Східньої Екзекутиви, головою Крайової Управи С.У.К. й головств різних комітетів. Вона була членом Консисторії 10 років, координувала Всесвітне Святкування 1000-ліття Хрещення України в Гамільтоні, одержала Митрополичу нагороду й Шевченківську медалю. В сьогоднішний час очолює комітет Другого Тисячоліття УПЦК, є головою К.У.К. Гамільтонського відділу й бувшою головою Комітету Українок Канади в Гамільтоні. Працювала в різних комітетах Міської Ради: Arts Advisory, Commitee Against Racism and Discrimination, в цей час Status of Women Committee. Це так коротко представлені головніші пости нашої гості, яка в свойому житті напевно керується поетичним висловом Володимира Яніва:

Галина Сенишин, Оксана Русин, Орися Сушко, Стефанія Кульба, Маруся Венгер

„О, казко жертви й обов'язку
в обручі важких завдань,
що змінюєш проклін у ласку
Роздмухуєш в пожежу грань
І з обов'язку твориш казку"...

І так твориться казка її життя.

Пані Орися Сушко представила нам надзвичайно докладну історію розвою нашого журналу зі всіма його змінами, аналізуючи його вплив на наше організаційне життя. Вона приділила відповідний час на згадку наших редакторок, головно пані Наталію Когуську, яка протягом 30-ьох років інформувала наше членство не лише про події нашого середовища, але й подавала цікаві відомості світового характеру включно з новинами з України. Вона також відмітила час редакторки Олени Гринь, а відтак згадала, що на це святкування була запрошена й англомовна редакторка, Оксана Арсено, її доня, яка не змогла прибути з огляду на раніші зобов'язання, але вона передала свій привіт і коротке слово звернене до нас, читачів її щомісячних дописів. Присутні гучними оплесками й повстанням з місць висловили свою вдячність і признання англомовній редакторці за переданого листа, а головній редакторці за її доповідь і редакторську працю.

Пані Оксана Русин, голова відділу, долучилась до подяки й вручила доповідачці на спомин картину монтрельської мисткині Тані Аксюк.

Опісля виступило Трійо Черемшина - відомі й люблені співачки: Клавдія Мельник, Надія Цвітков і Лідія Рудич. Вони відспівали відповідно дібрані пісні для цеї оказії: „Не та рожа, що цвите", „За городом кози пасла", „Спи моя дитино", колискова -- обробка їхнього ансамблю й „Кину кужіль на полицю". Гучні оплески після кожної пісні були їхньою нагородою. Ми мали ще подвійне вдоволення, бо це ж співали члени С.У.К. відділу Лесі Українки при парафії Св. Покрови. Вони своїм співом долучили й свою цеголку до звеличання цього ювілею.

Наступними точками мали бути: рицитація лірики й гра на чельо. Наші мистці тих двох точок порозумілися й залучили свій матеріял для кращого символічного виразу пошани й признання для настройового відзначення творчого ювілею. Монтаж рецитацій вибраних творів Ліни Костенко й релігійних поем і псальм Тараса Шевченка з відповідним влученням музичних творів Петра Чайковського-Легенда, Ранкова молитва - церковний наспів, Річеркар - італійський танець Гаврієя Саторіні, Арія Кієза 1843 з опери Страделла - Фрідріха сон Слотов і музичні побажання норвезьких моряків - „Полуднього вітру у вітрила" творили надзвичайний настрій себе доповнюючи.

Злучення тих творів створило монтаж - шедевр мистецького твору, який викликав гучні, довгі оплески захоплення з повстанням з місць.

Виконавцями були: декляматорка п. Ярина Драбина й Ансамбел Віончелісток Хрестини Мельник - проф. МікҐільського Універси тету, з членами - Христини Коропецької, Ізабели Фортін і Катерини Матіє.

Пані Стефанія Кульба - теперішня референтка Променя, яка довгі роки дописувала до сторінки „Довкола Дому", попросила на закінчення всім разом заспівати „Де згода в родині".

Галина Сенишин, Монтреаль

ВРАЖІННЯ ІЗ ВИСТАВКИ „СКАРБИ УКРАЇНСЬКИХ СТЕПІВ" В МОНТРЕАЛІ

Степ без кінця перед очима
Аж до самої обрії гряде
Де небо землю гладить.
Пливе по тирсі звук бандури
Щоб не згубилася душа.
Раптом під небом чорна точка
Почала розпливатись під
Ледве чутній ритм копит.
Вже видно постаті,
Хоч невеликі але їх багато,
Множатся перед очима і зростають --
Цеж коні, коні!
Несуть їздців які летять вперед
На нас!
Це кінні лицарі в поході,
Вже чути брязкіт зброї
І землю бють копита. На нас!
І ось коли вже нам
Від них нема куди втікти
Вони звертають в круг
І мчать назад до обрії
Де небо землю гладить.
Знову бандури чути звук,
Пливе і думи вяже
Про славу і хоробрість
Тих давніх лицарів,
Які так давно відійшли
І зникли в пам'яті тисячоліт.

Ви відвертаєтеся від екрану
І перед вашими очима повно
Скарбів із чорнозему України --
Блистять, біліють, сіріють,
Червоніють і жовтіють
Через прозорі стіни вітражів музею --
Цеж приїхали в Канаду
Скарби із Степів України,
Свідки яка давня наша
Батьківщина Україна,
Яка багата різніми людьми
Які прийшли, пожили й відійшли,
Але свої сліди лишили глибоко
В чорній тій землі яка всіх
Притулила, нагодувала і
Життя дала.

Анна Троян, Місісага, Онтаріо
грудень 1998

UWAC and NCWC: Working Together for a Better Canada

Promin Report on NCWC AGM

Since 1892, the National Council of Women of Canada has been working with its local and national constituent organizations to affect government policy at every level for the good of all Canadians. The UWAC has been a member of the NCWC for many years, and many branches of the UWAC are long-time members of local Councils of Women.

The work of the NCWC is initiated by resolutions which are submitted by the local and provincial Councils and which are debated and passed at its Annual General Meeting. The Executive of the NCWC then presents a report of these resolutions to the federal government and to various committees of the House of Commons and the Senate. Delegates from all over Canada met at the Annual General Meeting in Toronto in June to debate resolutions dealing with health, children, genetic testing, reproductive technologies, media ownership, immigration and assistance to farmers with water-logged land.

In **health**, the delegates were quite concerned about recent changes in the policies and stated purpose of the Health Protection Branch. They passed a resolution which asks the federal government to strengthen the Branch, to involve the public in formulating health policy, to license food and health products on the basis of efficacy, to fully inform the public of the results of clinical trials of drugs by banning confidentiality clauses which keep negative results secret, and by banning the inappropriate use of drugs where safety concerns or lack of need for the drug exists. A policy update asked the government to strengthen the Health Protection Branch to become THE testing facility for food and drug safety, with the ultimate responsibility for food safety resting with Health Canada.

Delegates were concerned about monitoring the effects of dioxin in animal feeds and its effect on human health, asking the government to educate the public about the effects of this toxic substance and to ban its use in feeds used by animals raised in or imported into Canada. They were also concerned about meeting the needs of persons with disabilities by enhancing their participation in the planning and implementation of health policy and by recognizing and meeting their changing needs.

Because so much health care is now provided in the home by paid and unpaid caregivers, an update to the NCWC's home care policy was passed. It asks the government to ensure that paid care givers be trained ànd paid adequately and that there be a continuum of care from the hospital to the home. Family care givers

Sonja Bejzyk, National President, UWAC, with members of the UWAC at a reception during the NCWC AGM

L to R: Orysia Sushko - Promin Editor, Lieutenant-Governor Hilary Weston, Sonja Bejzyk - National President UWAC

should receive the training they need to provide adequate care, have periodic relief from care, and receive training and other help they may need to get back into the workforce if they have left it to be a caregiver.

The delegates' concerns for **children** were expressed in two resolutions and two policy updates. The first resolution asks the government to protect children from physical violence by repealing section 43 and other relevant portions of the Criminal Code of Canada. They also voted to stop the unjust treatment of children in legal cases where they are witnesses or victims. The NCWC will ask the federal government, the Judicial Council of Canada and the Canadian Bar Association to stop the inappropriate methods of questioning and unjust treatment of children which is sometimes used in Canada's courts. Updating NCWC policy on child care issues, the delegates asked the government to establish a nation-wide learning environment for children from infancy to school-entry by establishing parent resource centres, early childhood education centres and group and family day care centres. They also asked the government to substantially increase the Child Tax Benefit and to ask the provincial governments to stop clawing back these benefits from families receiving social assistance.

Recent developments in **genetics** led to resolutions on testing and on engineering. In genetic testing, delegates asked the government to ensure that the information gained from such testing will be available to the person tested, that the person will have the final say about who gets to see this information, and that this information will not be used to discriminate against the person in any way. They also asked the government to take a leadership role in public awareness of, and trade in, genetic engineering by establishing a Royal Commission on Genetic Engineering to explore its many facets and implications. They asked the government to cease allowing the trade in genetically engineered products in the interim and to label all foods with genetically manipulated products.

In the field of **reproductive technologies**, delegates asked the government to regulate reproductive and genetic technologies: specifically, to ban the patenting of human biological material and to set up a Bioethics Council which will be responsible for setting standards of practice, licensing clinics for these procedures and monitoring compliance. They further asked the government to prohibit commercial arrangements for surrogate motherhood, to provide counseling for all adults involved, and to provide a waiting period before the adoption of the child can be final.

Because ownership of the various types of **news media** has become consolidated and concentrated in the hands of very few people, the delegates asked the government to develop measures to encourage the diversification of ownership and control of the media, preferably, rooted in the local community.

Due to recent events regarding **refugee claims** and people-smuggling, the delegates asked the federal government to provide sufficient funds to eliminate the refugee claimant backlog and to allow the Immigration Review Board to process such claims within a few days or a few weeks at the very most, to detain people until the completion of their case, and to consult with other countries about the refugee problem.

The flooding of the past few years has resulted in farmers in Saskatchewan and Manitoba being unable to farm their **water-logged land**. The delegates asked the federal government to expand the criteria for assistance to include costs and foregone income from damaged land and to get the money to the affected farmers quickly.

The Convenors had excellent reports on recent developments in their respective areas of expertise, especially:

Housing -- Saskatchewan's new Affordable New Home Development Foundation provides inexpensive but adequate homes for poor families, and the program is working very well.
Safety -- MuchMusic is talking with us about doing a video for television on females and violence.
Finance -- The federal government has abolished bracket creep by indexing the tax rates, but other tax problems remain. The global economy poses many problems for people, but especially for women and young people. Also, the Department of Finance uses policy and procedures based on equality models which discriminate against women, whose obligations in society differ greatly from men's.

For next year, the NCWC is doing a study on how young women today are preparing for their pension years and will report on this study at the next AGM. The Women and Justice Convener will prepare a resolution on the issues connected with sex trafficking and prostitution. The Arts and Economics Convenors will develop a resolution dealing with the financial incentives and disincentives for artists such as singers, musicians, painters, authors, etc. The next Annual General Meeting will take place in June, 2001, and it would be very beneficial for both the UWAC and the NCWC if a large number of delegates came from the UWAC branches to give an Orthodox Christian perspective to the debates. Active participation by the UWAC at both the national and local levels is vital for changing our society for the long-term benefit of all Canadians.

Carla Kozak
UWAC Convener for Women's Issues

Honouring the Memory of Peter Letwin

May 21, 2000 was a significant day for the descendants of the late Peter and Maria Letwin. It was, as well, a very special day for the parishioners of St. Vladimir Cathedral in Hamilton, Ontario. For on this day a new Altar for the Cathedral was consecrated at an Archpastoral Liturgy celebrated by Metropolitan Wasyly, Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and Bishop Yurij of the Eastern Eparachy. The consecration of the Altar was the culmination of a Millennium Project of the Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka Branch in Hamilton.

The Archpastoral Liturgy was followed by a Panachyda served on the 50th anniversary of the repose of the late Peter Letwin. And so it happened that these two special events blended with each other in a very significant manner as Peter Letwin was one of the founding members and first president in 1926 of the Parish Council of St. Vladimir Cathedral.

Metropolitan Wasyly, parish priest of St. Vladimirs in Hamilton at that time officiated at the funeral of Peter Letwin in 1950. How appropriate that both these special dates coincided and Metropolitan Wasyly was able to celebrate the Panachyda in Peter Letwin's memory. Lucy Halyk, her husband Ken and the entire family are most grateful to Metropolitan Wasyly, Fr. Bohdan Hladio and the Parish Council for allowing the Panachyda to take place on this historic day.

Peter Letwin born in Ukraine, emigrated to Canada in 1921. He settled in Hamilton where he met and married Marie Boyko in 1923. His great sense of patriotism and his need for spiritual growth led him to become active in the formation of a committee to organize a Ukrainian Orthodox Church in Hamilton, which eventually led to the establishment of St. Vladimir Church in 1926.

As one of the founding members Peter Letwin was the first president of the Parish Council. In spite of many obstacles facing the initial 25 members their perseverance led to an organization that has flourished and remains strong to this very day.

On the 16th of May the first Ukrainian Orthodox Church Liturgy was served by Fr Cholmetsky of Cleveland, Ohio. At about this time Peter and Marie were blessed with 2 children - a daughter Olga and a son Borden who was christened on this day.

Several years later as a result of the difficult economic situation in the city Peter and Marie moved to Waterford where they purchased a farm. Shortly after their move they were blessed with two more children, daughters Sylvia and Lucy.

Once again Peter became active in the life of the church, and on the occasion of a priest's visit to the area Liturgies were served in the homes of the Ukrainian Orthodox faithful.

A committee was formed whose mandate was either to build a church or purchase an existing building, which could be transformed into a church. Peter was one of the initiators of this committee.

With the purchase of temporary building, Peter as a founding member once again became president of the Parish Council. Shortly after Mr. Pohoresky donated some land where a permanent church was built. Peter was instrumental in this project as well. Up to the time of his passing he attended the priest at all services. He leaves to mourn his daughter Lucy, her husband Ken, 17 grandchildren and many great grandchildren. Olga, Borden and Sylvia are deceased as is his wife Marie.

Peter Letwin left a legacy for his children and grandchildren and for that matter for all Ukrainian Orthodox faithful. His determination and perseverance to provide a place of worship for his family and the Ukrainian community resulted in the establishment of churches that are still active to this very day.

Eternal Memory!
Vichnaya Pamjat!

Lucy and Ken Halyk donated $50.00 to the Promin press fund in memory of Peter Letwin

O.S.

Лилій Григірчук Зузак

Четверта річниця незабутної нашої дорогої доні **Лилій Григірчук** і дружина **Зузак** котра упокоїлась 15-го вересня 1997 р. у Вернон Б.К. В їй світлу пам'ять складаємо пожертву в сумі $60 як нев'янучий вінок на її могилу і $40 в її пам'ять на журнал Промінь з нагоди святкування 40-ліття.

Вічна їй пам'ять!

Батько і Мати,
Мирослав і Розалія Григірчук
та муж Др. Василь Зузак
Вернон, Б. К.

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа бл. п. **Миколи Михальчука,** котрий упокоївся 20-го грудня 1982 року, дарую $20 на журнал Промінь як нев'янучий вінок на його могилу.

Вічна йому пам'ять!

Дора Михальчук
Ст. Майкал, Альберта

A PRAYER

Eternal lover of Thy children,
bring us into Thy life,
make us sharers in Thy love
and transmitters of it.

Help us to become serene
and patient
in the midst of our frustrations,
but at the same time
make us heroic adventurers,
brave, gentle, tender,
but without fear
and with radiant faces.

Anonytous

МИ

Хто на землі ми?
- Ми маленька краплинка.
У часі, століттях
- всього лиш хвилинка.

А скільки всього за віки
ми зробили!
Знайшли, зрозуміли,
для себе відкрили.

Немало речей пізнали
і винайшли.
Та сором казати -
досить й нищили!

Живемо у світі -
проблеми долаємо.
У небо злітаємо,
коханих кохаємо.

Злосні буваємо
- війну починаємо,
Силу свою показати
бажаємо.

Чуже і своє життя
не цінуємо,
А мариться нам,
що Бога шануємо.

Багато чого ми вміємо
- знаємо,
А жити щасливо
тільки ще маємо!

Олександра Титаренко
Травень 2000 р.

FAVOURITE RECIPES

SUBMITTED BY OLIA HOLOWACZ, ST. CATHARINES, ONTARIO

CHEESECAKE BARS
(using food processor)

26 x 2 1/2-inch graham cracker squares, broken in quarters (1 1/2 cups crumbs)
1 6 oz. package butterscotch chips
5 tablespoons butter
1 8 oz. package cream cheese, chilled, cut in 6 pieces
1/4 cup sugar
2 eggs
2 tablespoons all-purpose flour
1 tablespoon lemon juice

Preheat oven to 350ºF. Position knife blade in bowl with disc above it, shredding side up. Crumb graham crackers. In a 1-quart saucepan, combine butterscotch chips and butter and melt over low heat. Remove from heat. Stir in crumbs. Set aside 1/2 cup of mixture. Press remaining mixture into ungreased 8-inch square baking pan. Bake 10 minutes. Position knife blade in bowl; add remaining ingredients. Process until smooth, about 10 seconds. Spread over hot, baked crust. Sprinkle reserved crumb mixture over top. Return to oven and bake 20 to 25 minutes. Cool and cut into squares. Store in refrigerator. Makes 16 x 2-inch or 36 x 1-inch squares.

POTATO PANCAKES
(using food processor)

3 eggs
1 medium onion, quartered
3 medium potatoes, unpeeled, cut to fit food chute
2 tablespoons all-purpose flour
1 teaspoon lemon juice
1 teaspoon salt
1/2 teaspoon pepper
Vegetable oil

Position knife blade in bowl; add eggs and process 5 seconds. Leave knife blade in bowl. Add onion to bowl. Position disc above knife blade, shredding side up. Shred potatoes and continue to process until finely chopped. Remove disc from bowl; add flour, lemon juice, salt and pepper. Also add 1 tablespoon sour cream; this prevents the cooked pancake from turning grey in colour. Process 5 seconds. In 10-inch skillet heat small amount of vegetable oil over medium high heat. Spoon 2 heaping tablespoonfuls of potato mixture into skillet for each pancake. Brown on both sides until done, about 2 to 3 minutes per side. Serve topped with sour cream. Makes 1 dozen x 3 1/2 inch pancakes.

ЗНИМКИ / PICTURES

Редакційна Колегія і Адміністрація Променя просять Вас звернути увагу на слідуючі прохання відносно поміщення знимок в журналі:

1) Кошт за поміщення кожної знимки $25.00. Просимо висилати цю суму разом із дописом про Вашу імпрезу, співчуття, і.т.д.

2) Знимки повинні бути виразні і доброї якости. Чим краща знимка, тим кращий результат.

3) Коли можливо включайте знимку(и) із дописами. Читачам цікаво бачити знимку(и) з імпрез і.т.п.

The Editorial Board and Administration of Promin wish to draw your attention to the following requests regarding publishing pictures in our journal:

1) The cost for each picture is $25.00. We request that this amount be included with your write-ups, in memoriams, etc.

2) Pictures should be of good quality. The better the quality, the better the final result.

3) Whenever possible, include a picture(s) with your write-up. This makes your article that much more appealing to our readers.

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO

Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

CHRISTMAS GREETINGS

Please note that the dealine for
year 2000 Christmas greetings
is December 1, 2000

Просимо надіслати Ваші побажання з нагоди
Різдва Христового і Нового Року не пізніше
як 1-го грудня, 2000 р.

PLEASE NOTE

NEW e-mail address for Promin is
promin@primus.ca

Ukrainian Women's Association of Canada
WEB SITE
www.infoukes.com/uwac/

e-mail address for
Sonja Bejzyk, National President is
uwacpres@hotmail.com

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-2001

PROMIN

ПРОМІНЬ

РІК XIII СЕРПЕНЬ - ВЕРЕСЕНЬ, 1972 ЧИСЛО 8 - 9

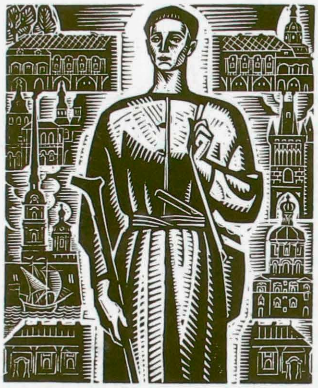

Коли ти твердо йдеш шляхом, яким почав іти, то... ти щасливий.

P

ПРОМІНЬ

ВЕРЕСЕНЬ
Ч. 9
1978

PROMIN

ПРОМІНЬ
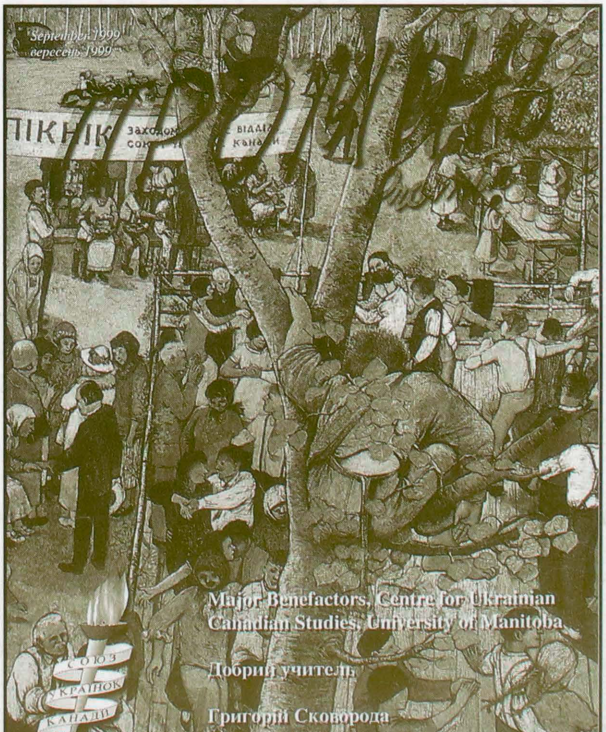
Ч. 9
ВЕРЕСЕНЬ
1981